

PHẦN 7 - LÊ DUẨN VÀ SỰ TÀN ÁC VỚI QUÂN DÂN CÁN CHÍNH VIỆT NAM CỘNG HÒA

Đặng Chí Hùng (*Danlambao*) - Quá khứ đã trôi qua gần 40 năm, tuy nhiên quá khứ đó vẫn là nỗi đau với nhân dân Việt Nam nói chung và Quân Dân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa nói riêng. Vết thương không thể lành lặn nếu Đảng Cộng Sản vẫn tiếp tục xúc phạm danh dự của Quân Dân Việt Nam Cộng Hòa và đàn áp nhân dân Việt Nam. Tôi viết bài này chỉ xin góp một tiếng nói chân thật của lịch sử nhằm phanh phui tội ác của Lê Duẩn và Cộng Sản Việt Nam, để như một nén hương với người đã khuất trong lao tù Cộng Sản hay tri ân những ai đã vì tự do mà phải chịu đọa đày trong ngục tù Cộng Sản.

Như trong "**Những sự thật cần phải biết 6**", bài Lê Duẩn: **Kẻ đồng mưu với Hồ Chí Minh tàn sát nhân dân Mậu Thân 1968**, tôi đã trình bày với bạn đọc tội ác của Lê Duẩn trong việc đồng mưu cùng Hồ Chí Minh tàn sát hàng nghìn người dân Huế vô tội Tết Mậu Thân 68. Trong khuôn khổ bài này, tôi xin trình bày về tội ác tiếp theo của Lê Duẩn trong việc trả thù tàn bạo đối với Quân Dân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa sau năm 1975. Đây là một trong những tội ác không thể bỏ qua vì nó là một trong bốn nhóm tội ác được dự liệu tại Đạo Luật Rome (The Rome Statute) và thuộc quyền xét xử của Tòa Án Hình Sự Quốc Tế (The International Criminal Court, viết tắt là ICC).

Trên thực tế, những ai là Quân Dân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa sau khi bị Cộng Sản đưa vào tù đều thấy điều này. Ngoài ra, gia đình họ bị Cộng Sản bức hại đi lên vùng kinh tế mới, con em bị ghi lý lịch xấu, nhà của bị tịch thu là những nỗi thống khổ của những Quân Dân Cán Chính VNCH. Trong khuôn khổ bài viết này, tội ác của Lê Duẩn và Đảng Cộng Sản đối với Quân Dân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa trong lao tù của Cộng Sản.

I. CẢ NƯỚC VIỆT NAM LÀ MỘT TRẠI TÙ KHÔNG LỖ

Thứ nhất, ngày Thứ Hai, 23/7/2007, Website của [The Wall Street Journal](#), nhà báo James Taranto đã trích dẫn cuộc điều tra quy mô của nhật báo Orange County Register được phổ biến trong năm 2001 về "**học tập cải tạo**" tại Việt Nam và đã kết luận rằng: "*Ngay sau khi xâm chiếm VNCH, Cộng Sản đã đưa một triệu Quân Dân Cán Chính VNCH vào tù vô thời hạn - dưới cái nguy danh học tập cải tạo - trong ít nhất là 150 trại tù được thiết lập trên toàn bộ*

lãnh thổ Việt Nam kể cả những nơi rừng thiêng nước độc với khí hậu khắc nghiệt. Theo Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ, đại đa số những người này đã bị giam cầm từ 3 tới 10 năm và có một số người đã bị giam giữ tới 17 năm. Nếu lấy con số trung bình là bảy năm tù cho mỗi người, số năm tù của một triệu người là 7,000,000 năm."

Đây là một tội ác hình sự mang tính lịch sử của Đảng Cộng Sản và những người đứng đầu Đảng Cộng Sản. Nó xứng đáng được đưa vào cáo trạng mà chúng tôi đang thực hiện nhằm đưa tội ác của Hồ Chí Minh và Đảng Cộng Sản ra trước ánh sáng công lý.

Cũng theo cuộc điều tra nói trên cho biết: *"Cứ mỗi ba gia đình tại Miền Nam, có một gia đình có người phải đi tù cải tạo. Và trong số một triệu người tù kể trên, đã có 165,000 người chết vì bị hành hạ, tra tấn, đánh đập, bỏ đói, lao động kiệt sức, chết vì bệnh không được chữa trị, bị hành quyết... Cho tới nay, hài cốt của 165,000 nạn nhân này vẫn còn bị Việt Cộng chôn giấu trong rừng núi, không trả lại cho gia đình họ. Hiện nay chỉ có Việt Cộng mới biết rõ tên tuổi các nạn nhân cùng nơi chôn giấu hài cốt của họ. Đây là tội ác thủ tiêu mất tích người, một tội ác chống loài người đã và đang diễn ra tại Việt Nam suốt 35 năm nay mà thủ phạm là Lê Duẩn..."*.

Thứ hai, trong tập tài liệu ghi bí số TN/QP-14 được lưu chiếu ngày 14/02/1977 tại Cục lưu trữ Bộ Quốc Phòng Cộng Sản ghi rõ như sau tại trang số 6: *"Tổng số tù nhân tham gia học tập cải tạo để trở thành con người mới sau khi chế độ Sài Gòn đầu hàng là **1.321.506** người. Trừ những số trốn trại, bị chết trong lúc cải tạo và già yếu trả về với gia đình, bộ quốc phòng giao lại cho bộ nội vụ quản lý là **1.236.569** người"*.

Qua tài liệu nói trên của Nhà nước Cộng Sản nói lên điều gì? Đó là họ đã coi những Quân Dân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa là những "Tù nhân". Trên thực tế, họ không phải là tù nhân vì theo như Cộng Sản tuyên truyền họ chỉ đi học tập chủ trương đường lối của "Cách mạng". Nhưng chính tài liệu của Cộng Sản đã coi họ là tù nhân.

Ngoài ra con số người mà Đảng Cộng Sản cho biết chính là con số nói lên thực tế về trại tù khổng lồ mà Cộng Sản cùng Lê Duẩn bày ra nhằm trả thù Quân Dân Cán Chính VNCH.

Thứ ba, theo tài liệu của Viện Bảo Tàng Việt Nam tại San Jose ghi nhận số lượng tù cải tạo thực sự đều là tù chính trị như sau: *"Năm 1975 QLVNCH có **980.000** quân nhân gồm 1/10 cấp Tá và cấp Tướng tổng cộng **9.600**, cấp Úy là **80.000**, còn lại là Hạ sĩ quan và Binh sĩ. Binh sĩ VNCH bị bắt đi cải tạo sau ngày 30 tháng 4, 1975. AFP/Getty Images – Cấp Tướng tại ngũ đến 30 tháng 4 năm 1975 là **112**; bị tù cải tạo: **32** vị, **80** Tướng lãnh di tản và 1 số nhỏ không bị bắt giam. – Đại Tá có **600**, bị tù **366**. – Trung Tá có **2.500**, bị tù **1.700**. – Thiếu Tá có **6.500**, bị tù **5.500**. – Cấp Úy có **80.000**, bị tù **72.000**. Trong số này bao gồm cả Nữ Quân Nhân cũng như thành viên Đảng phái và các cấp Chính quyền. Đây là con số ghi nhận được từ phía Hoa Kỳ và Việt Nam Cộng Hòa, không có tài liệu của các trại giam phía Cộng Sản để đối chiếu; và không có con số chính xác tù cải tạo bị chết trong khi giam cầm"*.

Như vậy, mặc dù do thất lạc khi rút bỏ Miền Nam, cộng với những thống kê những người chết do Cộng Sản đạo đày trong tù thì những con số mà Viện Bảo Tàng cũng cho thấy Cộng Sản

đã biến cả nước Việt Nam thành một địa ngục tù ngục trong chính sách trả thù man rợ của mình đối với những ai liên quan đến VNCH.

Thứ tư, để thừa nhận thêm về chính sách bỏ tù Quân Dân Cán Chính VNCH, cũng cần phải nhắc lại Đảng Cộng sản Việt Nam chủ trương theo Chủ nghĩa Cộng Sản độc tài của Liên Xô và Trung Cộng. Hồ Chí Minh khi đem Chủ nghĩa Cộng Sản vào Việt Nam chủ trương làm tay sai cho Quốc tế Thứ 3 (Xin xem thêm "**Những sự thật không thể chối bỏ**" phần 4,10,11,12) và làm con tốt thí trong tay sai Liên Xô. Những tư tưởng của Lê Nin đã được Hồ Chí Minh truyền thụ cho đàn em của mình trong việc trả thù những ai bất đồng chính kiến, trong trường hợp này là Quân Dân Cán Chính VNCH. Vì vậy nhìn lại Việt Nam sau năm 1975 như một trại tù khổng lồ của Cộng sản không có gì là điều lạ lùng . Hãy đọc cuốn "**Lê Nin và Xã hội Chủ nghĩa**" xuất bản tại Liên Xô dày 820 trang, tại trang 233 có viết:

"Chiếm được một tỉnh, giải phóng được một nước thì dễ nhưng giữ yên được đất nước, địa phương ấy mới là khó. Muốn vậy sau khi chiếm được lãnh thổ, trước hết phải tập trung giam giữ lâu dài bọn phản động, thành phần làm việc cho chế độ cũ, chỉ khi nào ổn định được xã hội, nắm vững tình hình an ninh nội chính mới thả chúng về".

Và cũng là Sư phụ của Hồ Chí Minh cũng như Lê Duẩn sau này không quên nói thêm: *"Bọn này gồm những tên đầu đường xó chợ, đói khát rách rưới, Vô sản lưu manh rất nguy hiểm, chúng là kẻ thù số một của chuyên chính vô sản vì dễ bị bọn phản động mua chuộc, chúng cần bị giam giữ, loại trừ"* (Trích cuốn "**Lê Nin tuyển tập và Bản tuyên ngôn Đảng Cộng Sản**" có nói về Vô sản lưu manh.).

Qua đây chúng ta có thể thấy, việc Cộng Sản Việt Nam học tập tư tưởng của Lê Nin nhằm trả thù man rợ Quân Dân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa cũng là điều hết sức thương tình đối với bản chất của Cộng Sản.

Thứ năm, trong cuốn sách có tên "**Đối nghịch**" của tác giả **J. Leroy** - một nhà hoạt động xã hội người Pháp và cũng là Đảng viên Đảng Cộng Sản Pháp (giới thiệu ở bài "**Những sự thật không thể chối bỏ - phần 14 - Ai làm cho Huế đau thương?**"). Cuốn sách của ông đi sâu phân tích về tính chất đối lập của Đảng Cộng Sản và các đảng phái khác và dẫn chứng về cuộc chiến Việt nam như là một sự đối nghịch đỉnh điểm về Ý thức hệ. Trong trang 202 của cuốn sách in năm 2000 tại Pháp có nội dung trích như sau: *"Sau ngày 30/4/1975, tư tưởng của Mác, Lê Nin đã hoàn toàn làm chủ cả Việt Nam. Hàng triệu người theo chế độ cũ do người Mỹ giúp đỡ đã phải vào tù theo lệnh cải tạo của Nhà nước Việt Nam".*

Cuốn sách này cho thấy người Cộng Sản Pháp đã phải công nhận có hàng triệu người Quân Dân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa bị Cộng Sản đẩy vào tù để phục vụ cho mục đích trả thù những ai không theo Cộng Sản độc tài.

II. TRẢ THÙ MAN RỢ

Từ sau năm 1975 đến nay, Nhà nước Cộng Sản Việt Nam, đã thi hành chính sách bắt những

người là Quân Dân Cán Chính đi cải tạo tại các Trại tập trung. Thực chất là đi tù. Khi ra khỏi trại thành kẻ tứ cố vô thân. Rồi chính sách cải tạo Công Thương nghiệp làm cho nhiều người đứng phải vượt biên... Rồi trấn áp, bắt bớ người vượt biên. Một số địa phương ven biển còn lợi dụng "bắt vượt biên" để trấn vàng, trấn của... Những Thương Phế binh VNCH thì bị đẩy ra lề đường.

Để nói lên thực tế này, ngay một tờ báo Cộng Sản đã phải thừa nhận sự thật này . Xin trích dẫn đến bạn đọc đoạn viết trên [Tuần Vietnamnet](http://tuanvietnam.vietnamnet.vn): *"Anh tên Ngô Công Vò, quê xã Thủy Phú, Hương Thủy, Thừa Thiên - Huế, đi lính cho Chế độ Sài Gòn năm 1970... So với nhiều anh em lính chế độ cũ, tôi còn may mắn hơn nhiều. Nhưng cuộc sống vẫn vất vả lắm. Anh em Thương binh phía Bắc còn có chế độ, chứ chúng tôi chẳng có gì, làm việc quần quật mà chẳng đủ nuôi vợ con. Công việc của gia đình anh Vò chủ yếu làm ruộng, và ai thuê gì làm nấy. Công việc khá thường xuyên của anh là lấy đất thải san ủi nền nhà, và cả tháo gỡ những quả bom mìn còn sót lại trong vùng đê mả. Công việc vất vả, mạo hiểm đủ để từng tiệt diệt cuộc sống".*

(Links của bài báo : <http://tuanvietnam.vietnamnet.vn/2012-04-27-hoa-hop-dan-toc-va-su-hoi-sinh-tu-noi-dau>).

Còn đối với những người bị giam trong tù thì ra sao? Xin điểm lại một số chứng cứ để thấy Cộng Sản đã đối xử với Quân Dân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa như thế nào.

Trên thực tế, Quân Dân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa được thông báo: *"Công chức trung ương từ Chánh Sở, địa phương từ Trưởng Ty, Phó Quận cho tới Tổng Thống; Sĩ quan Cảnh sát từ Thiếu Tá trở lên; các thành phần Đảng phái, Nhân viên tình báo ra trình diện học tập tại trường Gia Long..., mang theo quần áo, lương thực.. đủ dùng trong một tháng".*

Khoảng hơn một năm sau ngày nhập trại, Bộ Nội Vụ bèn gom tù lại, ra Chính sách 12 điểm, tất cả học viên thành tù hết, án phạt ba năm... do Công An quản lý, đối xử hà khắc, bắt lao động cực nhọc, giai đoạn này cho ăn đói, mỗi bữa chỉ có vài củ khoai và một hai bát bo bo... rồi nhiều người bị đẩy ra những trại tù ở miền Bắc như: Hoàng Liên Sơn, Cổng Trời, Thanh Hóa, Hà Nam Ninh...

Những người bị giam ở trong Nam thì còn đỡ khổ vì có gia đình thăm nuôi và lại Miền Nam khá hơn miền Bắc, những người bị đưa ra Bắc vô cùng thê thảm, đói khát, lạnh lẽo, bệnh tật, làm việc quá sức.. nhiều người chết bỏ xác ở miền Bắc hoặc hóa ra thân tàn ma dại. Sĩ quan cấp Thiếu Úy, những người quá trình nhẹ hoặc có thân nhân là Cán bộ bảo lãnh phần nhiều được về trong vòng ba năm, cấp Trung Úy hoặc Ty Sở trưởng, những người có liên hệ an ninh tình báo thường là được về sau 5 hay 6 năm... Trong thời gian đó, Cộng Sản hành hạ Quân Dân Cán Chính VNCH hết sức tàn tệ:

Thứ nhất, sau ngày 30/04/75, mọi người đều e ngại về một cuộc tàn sát trả thù đẫm máu vì đã có những lời đồn đại về hành động này. Nhưng Cộng Sản đã nghĩ ra một giải pháp thâm độc và tránh được sự lên án của Quốc tế đó là giam cầm và hành hạ Quân Dân Cán Chính VNCH. Quân Dân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa đã được khuyến dụ trình diện để "học tập" ngắn hạn. Gọi là *"tìm hiểu đường lối, chính sách của Nhà nước và để gạt bỏ tàn tích chống*

phá Cách mạng khi xưa". Chính quyền mới hứa là thời gian học tập chỉ vài tháng rồi ai nấy trở về với gia đình, phục vụ đất nước.

Nhưng thực ra đây là một sự tù đày, tẩy não, hành xác. Có người vài ba năm. Rất nhiều người mười năm. Và số người triền miên tù đày gần hai chục năm cũng không ít. Lại còn một số đáng kể chết mất xác trong tù đày hành hạ. Người sống sót trở về đã kể lại nhiều thảm cảnh mà họ phải gánh chịu trong thời gian đau khổ ấy. Những thảm cảnh mà nghe lại ai cũng rùng mình.

*"Rồi mai đây, nếu vì may mắn nào đó, tôi được sống trong môi trường khác, tôi có bốn phen phải nhớ và nhớ thật kỹ tất cả những gì đã xảy ra, đã khắc sâu vào tâm khảm tôi những chứng tích khổ đau, hờn hận!", (Tạ Tỵ - **Đáy Địa Ngục**, trang 152.).*

Người tù bất khuất Tạ Tỵ đã mô tả cảnh đói khát trong nhà tù Cộng Sản hết sức kinh khủng vì có lẽ bỏ cho đói khát là chính sách để kiểm chế, kiểm soát người tù. Nên bất cứ tù nhân nào cũng nói rất nhiều về sự hành xác này.

"Đã hơn hai tháng nay, chúng tôi không được ăn miếng thịt nào. Lao động mỗi ngày 8 tiếng, toàn việc nặng. Cơm không có, mỗi ngày lãnh hai chiếc bánh mì luộc, mỗi cái khoảng 200 gram và một nửa chiếc bánh buổi sáng 50gram, như vậy chúng tôi chỉ được ăn 450 gram chất bột với muối, không có chất béo, chất rau và chất đạm nào! Do đó, ai nấy đều gầy rộc hẳn, da khô khốc. Trên nguyên tắc theo giấy tờ chúng tôi được ăn 18 kí lô chất bột, 300 gram thịt mỗi tháng, nhưng thực tế chúng tôi chỉ được ăn 13 kí 500 chất bột", (Đáy Địa Ngục -Tạ Tỵ trang 378- 379.).

Thứ hai, Linh Mục **Nguyễn Hữu Lễ** là một trong những người đã chứng kiến cảnh tượng đó. Và ông đã mô tả chân thực cuộc sống của nhà tù Cộng Sản giành cho Quân Dân Cán Chính VNCH. Chật chội, ngột ngạt hơi người, mùi hôi của mọi người, mọi bệnh riêng của mỗi người, cả tháng không tắm. Cả ngàn người có một giếng nước, kéo một lúc đã cạn nước, nhiều khi có chuột bọ chết thối trong giếng. Ăn uống vào là bị kiết lỵ. Đi cầu vào các dẫy hố đào trên mặt đất...

"Cả trại nhốn nháo về bệnh kiết lỵ. Hầu như không khu nào thoát. Chưa bao giờ buổi sáng lại đông người chờ đi cầu như vậy. Mặt mũi người nào cũng nhăn nhó, mệt mỏi trông thật thảm hại... Thật đau khổ, lúc nào bụng cũng quặn đau, mỗi lần đi cầu són ra một chút, phân ít, mũi máu nhiều. Từ nơi tôi ở ra nhà cầu khá xa. Để tiện việc, tôi không về nhà, ngồi ngay ở căn nhà chiếu Tivi sẵn sàng chạy ra hố cầu khi cần. Không phải mình tôi như vậy mà hàng chục người tay cầm lon nước, ngồi bệt xuống mặt cát. Bệnh của tôi kéo dài cả tuần sau khi uống cả lọ tetracycline do Lan cho. Trong thời gian kỳ luật chúng tôi được xuống sông tắm mỗi hai tuần một lần. Tuy nhiên nhiều khi cán bộ bận hay có việc gì bất thường thì phải chờ lâu tới ba tuần", (Tàng Đầu Địa Ngục - Linh Mục (LM) Nguyễn Hữu Lễ.).

Và cùng đó là cảnh thiếu thốn: *"Điều quan trọng đối với tôi là cái đồng rác! Mỗi lần đi ngang đồng rác trước cổng trại là mỗi lần đời tôi lên hương. Hai con mắt hoạt động tích cực để tìm nhặt những thứ cần thiết cho cuộc sống trong buồng như vải rách dùng đệt tiện, bọc nylon*

làm nhiên liệu chất đốt, hoặc may mắn hơn thì cái bàn chải đánh răng cũ hoặc ít giấy bao xi măng làm vở viết chữ Tàu, thứ ngôn ngữ tôi đang cố học”, (Tăng Đầu Địa Ngục - LM Nguyễn Hữu Lễ.).

Cùng đó là những hành động bị hành hạ cơ thể:

"Tùy theo mức độ nặng nhẹ khác nhau của các hình thức vi phạm nguyên tắc mà tù nhân bị "đại ca" ra hình phạt tương xứng theo luật giang hồ tù. Nếu chỉ để cảnh cáo và áp đảo tinh thần những lính mới để bắt phải đi vào khuôn phép thì chỉ cần sử dụng "chưởng" tức là đánh bằng hòn đá bọc trong cái vỏ hoặc "bẻ ngà" là dùng đá cà hoặc đập gậy hết cả hai hàm răng. Trường hợp nặng hơn thì "lấy cấp pha" tức là móc đôi mắt, hoặc "xin cặp nặng" nghĩa là cắt gân gót chân. Trường hợp nghiêm trọng thì đối phương sẽ được "cắt" có nghĩa là giết chết", (Tăng Đầu Địa Ngục - LM Nguyễn Hữu Lễ.)

Thứ ba, cũng cần nhắc qua cuốn **Đại Học Máu** của Hà Thúc Sinh để thấy sự tàn tệ của nhà tù Cộng Sản đối với Quân Dân Cán Chính VNCH như thế nào. Hình ảnh Cán binh Cộng Sản bắt phạt tù nhân "Ngụy" được mô tả như sau: *"Nói đến sùi bọt mép mà thấy nét mặt của mười thằng "Ngụy" vẫn trơ thổ địa ra, thằng Quản giáo cáu quá hét: Tao phạt chúng mày quỳ hai tiếng. Quỳ xuống! Bọn tù chỉ liếc nhìn nhau chẳng ai chịu quỳ. Thằng quản giáo đâu có chịu thua. Hấn móc súng bắn đến đùng một phát. Tránh voi chẳng xấu mặt nào, anh em lần lượt ôm ái quỳ. Thằng Quản giáo đứng chờ rửa mặt lúc rồi mới chịu bỏ đi..."*, (**Đại Học Máu** - Hà Thúc Sinh, trang 116).

Tác giả Hà Thúc Sinh cũng không quên mô tả tình trạng thiếu thuốc men và y tế của Cộng

Sản đối xử với Quân Dân Cán Chính VNCH: *"Mặt đũa nào đũa nấy trông như những quả dưa bở chín rục, chân tay bụ bẫm vì bị phù do thiếu chất, cứ như những cái xác chết trôi ba ngày, đang xếp hàng dài trước bếp xin chút nước vo gạo về uống với hy vọng mong manh tí chất cám có thể cứu nổi căn bệnh phù thũng trầm kha..."*, (Đại Học Máu - Hà Thúc Sinh, tr. 251.).

Thứ tư, cũng có rất nhiều tác giả khác đã từng ngồi tù Cộng Sản bằng mỹ từ **"học tập cải tạo"** đã viết lên những khổn khổ trong tù Cộng Sản mà trong khuôn khổ bài này tôi không thể kể xiết. Xin điểm lại một số điểm chính để bạn đọc thấy rõ bản chất tàn bạo của cộng sản.

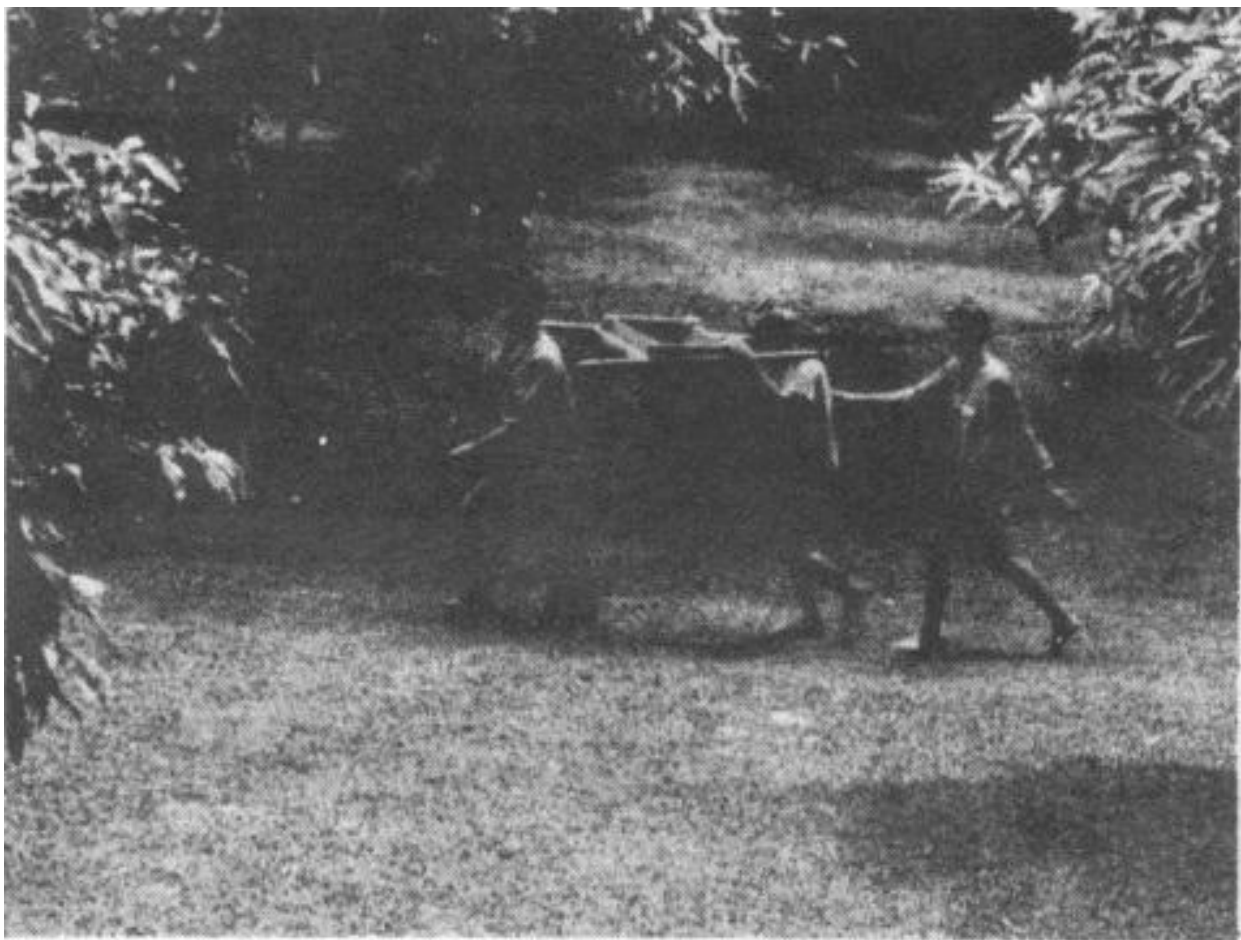
Ông Nguyễn Cao Quyền từng là một viên chức cao cấp trong Chính quyền VNCH. Tốt nghiệp khóa 1 Trừ Bị Nam Định và khoá 51-53 trường Saint Cyr (Pháp), đỗ Cử Nhân Luật và Cao học Tiến sĩ Kinh tế Đại học Luật khoa Sài Gòn (1963), Thẩm Phán Tòa Án Quân Sự, Đại Tá Chánh thẩm Tòa Án Đặc Biệt (1966-1968), Cố vấn Ngoại giao tại Paris (1968-1974), Nha Thông Tin Báo Chí Bộ Ngoại Giao (1974-1975), Sau năm 1975, ông bị đưa đi tù cải tạo (1975-1985), rồi sau đó sang định cư tại Maryland, Hoa Kỳ từ năm 1990. Ông từng là Chủ tịch Khu Hội Cựu Tù Nhân Chính Trị vùng Hoa Thịnh Đốn, nguyên Phó Chủ Tịch Ngoại Vụ Tổng Hội Cựu Tù Nhân Chính Trị, nguyên Chủ Tịch Cộng Đồng VN vùng Hoa Thịnh Đốn (1996-1998). Ông còn viết nhiều bài khảo luận về kinh tế, chính trị được phổ biến rộng rãi có viết:

"Tại trại Thanh Cẩm, chế độ lao động còn khắt khe và nặng nhọc hơn ở trại Quảng Ninh. Dưới mũi súng canh gác của Công An gốc Dân tộc Mường, chúng tôi phải đi rất xa để lấy cát làm nhà. Mỗi chuyến vừa đi vừa về vào khoảng 3 cây số. Mỗi ngày phải đi ba chuyến mà chỉ được ăn có 4 chén cơm với vài cọng rau muống luộc thì sức nào chịu nổi. Nếu đội nào không đi xe cát thì phải xe đá hoặc vào rừng đẵn luồng vác về cho Cán bộ làm nhà. Những người lao động

ở trại cưa, trại mộc cũng không sung sướng gì hơn. Cả ngày quần nhau với những cây gỗ lớn, cưa sè liên hồi hoặc đục đẽo luôn tay thi lấy năng lượng đâu mà bù đắp. Cuộc đất trồng khoai ngô mới là mệt vì đất núi bạt ngàn mà nhân công thì thưa thớt. Ấy là chưa kể những vụ gánh phân đi bón nặng gầy sương sườn và chốc lờ sương vai. Sức người có hạn còn nhu cầu của trại thì mỗi ngày một tăng thêm. Bên cạnh những cái chết vì tại nạn lao động như bị đá núi đè, lợp nhà té xuống đất hay bị cây luồng đâm thủng bụng, dần dần người ta thấy xuất hiện những cái chết vì đói, vì thiếu lực. Sau hơn ba năm bị lưu đầy ra Bắc anh em tù nhân chôn nhau, vì chết đói, đã chật cả một phần đồi sắn. Có một thời gian, trong tâm tư và trước mắt mọi người cái chết đã trở thành quen thuộc, không gây sợ hãi và cũng không gây xúc động. Tù nhân chờ đợi Thần Chết đến thăm như chờ đợi một sự giải thoát”.

(Links:

<http://ongvove.wordpress.com/2010/05/09/tr%E1%BA%A1i-c%E1%BA%A3i-t%E1%BA%A1o-c%E1%BB%A7a-csvn-sau-nam-1975/>).

«Cải tạo viên» đi lao động ở trại K4 Long Khánh (hình chụp trộm, đăng trên *Libération* ngày 30.4.85)

Tác giả **Nguyễn Chí Thiện** trong cuốn “Trại kiên giam” nổi tiếng của mình thì viết: “*Tiêu chuẩn người phạm kỷ luật mỗi tháng còn 9 kg lương thực ăn với nước muối, mỗi ngày hai bữa hai chén nhỏ xíu. Cơm mới bỏ vào miệng chưa kịp nhai cái lưỡi đã đưa cơm vào cổ. Đến bữa ăn phải kèm hãm cổ nhai cho thật kỹ, vừa để cho đỡ buồn, cho qua thời giờ có việc làm. Khi nhai thức ăn, vừa phải nhai kỹ để thức ăn ít ỏi và quí báu được tiêu thật hết, khỏi phí phạm, giúp*

*cơ thể bòn từng chút bổ dưỡng để thân xác chịu đựng con người được sống, nhai thật kỹ để chất thải ra thật ít, 5,7 ngày mới đại tiện một lần, vì đại tiểu tiện đều vào cái thùng đại liên để ngay bên cạnh bực nấp, đến lúc đầy tràn trật tự mới đổ đi, nên suốt ngày đêm phải nằm bên cạnh cái của nợ khai thúi đó". (Nguyễn Chí Thiện - **Trại Tù Kiên Giam**, trang 35).*

Hoặc: "Hai chân tôi bị còng chéo để bức cung. Còng chéo hai chân bị đóng cứng chặt giữa hai cái còng hình chữ U và thanh sắt xuyên. Vì độ cao của thanh sắt giữ hồng hai chân lên thành ra không thể nằm thẳng lưng, vì nằm như vậy thân mình căng ra hai chân bị siết chặt vào sắt đau buốt tận tủy óc. Người bị còng phải dùng hai khuỷu tay để chống hoặc cởi hết quần áo ra chêm ngang thắt lưng mới chịu được một thời gian. Chờ một vài ngày hai cổ chân gầy đi xoay được lật úp thì hai chân sẽ thẳng ra nhưng phải nằm sấp. Nhưng chỉ vài ngày chân đã sưng húp vì ban đêm bị lắc còng điểm danh", (Trại Tù Kiên Giam - Nguyễn Chí Thiện, tr 473).

Thứ năm, trên thực tế còn rất nhiều bằng chứng từ chính những người bị Cộng Sản trả thù man rợ. Nhưng còn phe Cộng Sản nói gì về điều này? Xin giới thiệu cuốn sách "**365 ngày ở Việt Nam**" của nhóm công tác do Liên Xô chỉ đạo trong năm 1975 tại Việt Nam đã được giải mật năm 2008 (Đã giới thiệu ở "**Những sự thật cần phải biết**" phần 5) cho biết tại trang 75 như sau: "*Những hình phạt của Đảng Cộng Sản Việt Nam giành cho tù nhân chế độ Sài Gòn đã cho thấy những người anh em của chúng ta đã không quên phương pháp mà Xtalin áp dụng...".*

Cuốn sách này còn nói thêm tại trang 82: "*Trong một điều kiện khó khăn và kỷ luật hà khắc, chính quyền mới tại nước Việt Nam thống nhất đã thanh lọc rất tốt tư tưởng của những người đi theo Mỹ...".*

Như vậy, ở đây ta có thể thấy, cuốn sách đã chỉ rõ Cộng Sản Việt Nam học tập phương pháp tàn bạo của kẻ giết người hàng loạt đó Xtalin. Và cuốn sách nhắc đến cụm từ "Kỷ luật hà khắc" cho thấy bản chất tàn bạo của Cộng Sản trong đó có Cộng Sản Việt Nam áp dụng đối với Quân Dân Cán Chính VNCH.

III. LÊ DUẨN LÀ ĐẦU XỎ

Việc trả thù Quân Dân Cán Chính VNCH do chủ trương của Đảng Cộng Sản gây ra. Những người trực tiếp thực hiện đó là Võ Văn Kiệt, Trần Văn Trà, Cao Đăng Chiếm... Nhưng chủ trương và phương án này chính là do Lê Duẩn cầm đầu.

Thứ nhất, Lê Duẩn chính là một người tuy thích thân Liên Xô hơn Tàu nhưng Duẩn cũng học tập chính sách của Hồ Chí Minh trong Cải cách Ruộng đất. Và chính Đảng Cộng Sản Việt Nam đã thừa nhận điều này: "*Cố Tổng Bí thư Lê Duẩn là "người học trò xuất sắc của Chủ tịch Hồ Chí Minh, nhà lãnh đạo lỗi lạc của Đảng, người cống hiến trọn đời cho sự nghiệp giải phóng Dân tộc, thống nhất Tổ quốc, tiến lên Chủ nghĩa Xã hội..." (Trích: **Thông cáo đặc biệt của Ban Chấp hành Trung ương Đảng**, ngày 11/7/1986).*

Và tại thời điểm sau năm 1975, Duẩn với cương vị đứng đầu của Nhà nước cũng như Đảng

Cộng Sản (Lúc đó có tên là Đảng Lao Động) chính là kẻ đã chỉ đạo và quyết định việc đối xử tàn tệ với Quân Dân Cán Chính VNCH. Là kẻ đứng đầu Đảng và Nhà nước, đương nhiên Duẩn biết điều này và không thể đổ lỗi cho bất kỳ ai: *"Ngày 30 tháng 4 năm 1975, Việt Nam Cộng hòa sụp đổ, nước Việt Nam thống nhất. Ngày 16 tháng 5 năm 1975, Bí thư thứ Nhất Đảng Lao động Việt Nam Lê Duẩn đã trực tiếp vào miền Nam nắm tình hình, gồm cả tình hình kinh tế."*

(Trích Wiki :http://vi.wikipedia.org/wiki/Kinh_t%E1%BA%BF_Vi%E1%BB%87t_Nam,_1976-1986).

Và: *"Năm 1960, tại Đại hội lần thứ III của Đảng, Đồng chí được bầu lại và Ban Chấp hành Trung ương vào Bộ Chính Trị, giữ chức Bí Thư thứ nhất Ban Chấp hành Trung ương Đảng. Tại Đại hội Lần thứ IV Đảng (năm 1976) và Lần thứ V của Đảng (năm 1982), Đồng chí Lê Duẩn tiếp tục được bầu vào Ban Chấp hành Trung ương và Bộ Chính trị, giữ chức Tổng Bí thư Ban Chấp hành Trung ương Đảng".*(Trích bài phát biểu của Nông Đức Mạnh: Báo Điện tử đảng cộng sản Việt Nam 6/4/2007)

Thứ hai, trong cuốn **"Lê Duẩn, Nội dung cơ bản của Cách mạng Xã hội Chủ nghĩa ở Việt Nam"**, xuất bản lần 1 tại trang 482 có viết: *"Sức mạnh vô địch của Cách mạng Việt Nam được tích lũy qua gần nửa thế kỷ đấu tranh dưới sự lãnh đạo của Đảng và Chủ tịch Hồ Chí Minh vĩ đại, kết tinh cả truyền thống chiến đấu và tài thao lược của Tổ tiên ta. Bằng ý chí của chúng ta, những kẻ một thời lâm đường lạc lối theo Mỹ - Ngụy đã được lao động cải tạo để trở thành những công dân có ích cho xã hội mới.."*

Bỏ qua những từ ngữ huyênh hoang quen thuộc của Cộng Sản để tự lăng xê chính mình. Bỏ qua những mỹ từ "Cải tạo, lao động" thì chúng ta thấy Lê Duẩn đã rất tâm đắc với chủ trương của mình trong việc hành hạ những người là Quân Dân Cán Chính VNCH.

Thứ ba, cũng vẫn cuốn sách: **"365 ngày ở Việt Nam"** của nhóm công tác do Liên Xô chỉ đạo trong năm 1975 tại Việt Nam đã giới thiệu ở phần trên cũng viết tại trang 83: *"Đồng chí Tổng Bí thư Đảng Lao động Việt Nam Lê Duẩn cùng Ban Chấp hành Trung ương Đảng đã tiến hành ổn định nhanh chóng tình hình sau ngày 30/4/1975. Chính sách kỷ luật hà khắc mà Nhà nước áp đặt cho những người lính chế độ Sài Gòn đã được chính Đồng chí Tổng Bí Thư Lê Duẩn đề ra trong một cuộc họp của Bộ Chính Trị..."*

Qua đây có thể thấy, Đảng Cộng Sản mà đứng đầu là Lê Duẩn đã vạch ra kế hoạch "hà khắc" đối với Quân Dân Cán Chính Việt Nam cộng hòa. Những hành động đầy tội ác mà tôi đã nêu ra ở phần hai chính là do Lê Duẩn – một đồ tể tay chân của Hồ Chí Minh gây ra.

Thứ tư, ngày 1-11-1978, Lê Duẩn và Phạm Văn Đồng dẫn đầu một phái đoàn Đảng và Chính phủ sang Mạc Tư Khoa để cùng Brezhnev ký bản Hiệp ước "Hợp tác và Hữu nghị", theo đó hai nước sẽ liên minh với nhau cả về chính trị, kinh tế lẫn quân sự. Điều 6 của Hiệp ước này nói rõ là nếu một trong hai nước bị tấn công, cả hai nước sẽ dùng những biện pháp thích hợp đối phó. Từ đó, Liên Xô đã hết lòng viện trợ cho Việt Nam. Số tiền viện trợ và cho vay lên tới nhiều tỷ Mỹ kim. Bù lại, Việt Nam sẽ để cho Liên Xô sử dụng Hải cảng Cam Ranh và có thể Đà Nẵng làm đầu cầu quân sự để kiểm chế Trung Hoa và đối đầu với Hạm Đội thứ 7 của Hoa Kỳ trong vùng Thái Bình Dương. Trong cuộc gặp với Brezhnev, ngoài báo cáo tình hình quan

hệ với Trung Cộng, Campuchia thì Lê Duẩn đã báo cáo: "*Cơ bản tình hình trong nước chúng tôi đã ổn định do tôi và các Đồng chí trong Bộ Chính Trị không để cho Ngụy quân, Ngụy quyền có thể nổi lên bằng việc áp dụng mô hình nhà tù như thời đồng chí Xtalin. Chúng tôi chỉ lo lắng là Campuchia đang leo thang khủng bố...*"(Trích: "**Văn thư lưu trữ của Đảng Cộng Sản Liên Xô** trang 422").

Vậy không ai khác mà chính Lê Duẩn cùng Cộng Sản Việt Nam đã đẩy Quân Dân Cán Chính VNCH vào lao tù khắc nghiệt.

IV. KẾT LUẬN

Qua những hành động trả thù man rợ Quân Dân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa của Cộng Sản nói chung và Lê Duẩn nói riêng cho thấy bản chất của Cộng Sản là không thay đổi qua các thế hệ từ sau Hồ Chí Minh. Tội ác đó vi phạm công ước về tù binh chiến tranh cũng như luật nhân đạo. Sau nhiều chục năm bị bưng bít bởi chế độ Cộng Sản toàn trị, đã đến lúc chúng ta cần cho mọi người, đặc biệt là thế hệ trẻ thấy được bản chất tàn bạo của Cộng Sản.

Trong quá trình phát triển của Lịch sử Dân tộc, chưa bao giờ Dân tộc Việt Nam lại rơi vào thảm cảnh như ngày hôm nay do bàn tay độc ác của Cộng Sản. Chúng ta cần phải đoàn kết lại để lên án và lật đổ chế độ bán nước hại dân Cộng Sản Việt Nam. Xin trả lại sự thật lịch sử và danh dự cho những người Quân Dân Cán Chính VNCH để tôn vinh họ - Những người anh hùng không chịu khuất phục lao tù Cộng Sản.

6/6/2013

Đặng Chí Hùng

danlambaovn.blogspot.com